

แบบทดสอบวัดความเข้าใจบทละครพูด เรื่อง “เห็นแก่ลูก”

๑. ข้อความในข้อใดมีน้ำเสียงประชด
 ๑. น้ำเหลืองๆ ไม่มีหรือครับ มันค่อยขึ้นนอกขึ้นใจหน่อยหนึ่ง
 ๒. เด็กคนนี่ดีเกินที่จะเป็นลูกผม ผมมันเลวทรามเกินที่จะเป็นพ่อเขา
 ๓. ผมเข้าใจดีแล้ว ถ้าฉ้อโกงเล็กน้อยจึงจะมีโทษ โกงให้เป็นการใหญ่ไม่เป็นไร
 ๔. จริง ผมจะได้ประพจน์ไม่ดี บกพร่องในหน้าที่บิดามาก แต่ต่อไปผมจะตั้งใจประพจน์ให้สมควร
๒. ข้อความต่อไปนี้บ่งบอกถึงลักษณะนิสัยของนายล้าข้อใด

“เจ้าคุณต้องเข้าใจว่าผมก็รักชีวิตของผมเหมือนกัน ที่จะให้ผมอดตายนั้นเหลือเกินนัก ผมหาได้ทางไหนผมก็เอาทางนั้น”

 ๑. สมถะ
 ๒. เห็นแก่ตัว
 ๓. เกียจคร้าน
 ๔. โง่เขลาเบาปัญญา
๓. “พุทโธ! นี่แกจะไม่มีความเมตตาลูกแกบ้างเลยเทียวหรือ ถึงได้คิดร้ายแก่เขาได้ยั้ง”

นายล้าจะทำอะไรจึงเป็นเหตุให้พระยาภักดินฤนาถต้องกล่าวออกมาเช่นนั้น

 ๑. ไม่ต้องการให้ลูกแต่งงานกับนายทองคำ
 ๒. ตั้งใจจะไปอยู่กับลูกหลังจากลูกแต่งงานแล้ว
 ๓. เรียกสินสอดทองหมั้นสูงมากเพราะรู้ว่าพระยารณชิตมีฐานะดี
 ๔. ขู่พระยาภักดินฤนาถว่าถ้าไม่จ่ายเงิน ๑๐๐ ซึ่งจะประกาศว่าตนเองเป็นพ่อของแม่ล่อ
๔. “แห่ม! ทำเก่งจริงนะ เจ้าคุณนะแกแล้วนะครับจะประพจน์เป็นเด็กไปได้”

ข้อความที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

 ๑. ใช้กำลัง
 ๒. ฟ้องผู้ใหญ่
 ๓. แจ้งตำรวจ
 ๔. ขกต่อยกันใครชนะจะทำอะไรก็ได้
๕. “ที่จริงถึงมีโอกาสมาก็ไม่เล่นอีก ผมแค้นหัวหงอกแล้วต้องมีความคิดดีขึ้นกว่าแต่ก่อนสักหน่อย การที่ผมทำอย่างครั้งก่อนนะ ผลที่ได้ไม่มีน้ำหนักเท่าผลที่เสียเลย เพราะฉะนั้นผมจึงได้คิดหาทางที่จะทำการให้ได้ผลมากๆ และให้มีทางลำบากน้อยๆ”

จากคำพูดของนายล้าตอนนี้แสดงให้เห็นว่านายล้าเป็นคนเช่นไร

 ๑. พุดชื่อๆ
 ๒. เจ้าเล่ห์
 ๓. เฉลียวฉลาด
 ๔. สำนึกจากบทเรียนครั้งก่อน
๖. “แม่ล่อ : (ไหว้) ดิฉันรับพรล่วงหน้าไว้ก่อน คุณพ่อคะ ช่วยพูดจาชวนคุณอาให้อยู่รตนน้ำดิฉันหน่อยนะคะ ดิฉันจะเข้าไปในเรือนเสียทีละ คุณพ่อกับคุณอาคงอยากคุยกันอย่างผู้ชาย ๆ สนุกกว่า.”

จากข้อความนี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของแม่ล่อข้อใด

 ๑. กิริยามารยาท
 ๒. การใช้ภาษา
 ๓. ความเคารพเชื่อฟัง
 ๔. ความกตัญญู
๗. กิดีหรือครับ พอเฝ้าไปได้ ไม่สู้ผิดเคืองนัก แต่ภายหลังอ้ายมีโลภมันก็เข้าคลใจผมอีก”

ข้อใดคือผลจากการกระทำของนายล้าตามที่กล่าวมานี้

 ๑. ตีตักอีกครึ่งหนึ่ง
 ๒. ถูกไล่ออกจากงาน
 ๓. ถูกเพื่อนกลุ่มรวมทำร้าย
 ๔. ถึงกับหมดเนื้อหมดตัว
๘. คำพูดในข้อใดแสดงให้เห็นว่านายล้ากลับใจได้
 ๑. แต่แรก ผมพยายามหางานทำทางเสมียนบาญชี
 ๒. น้ำเหลืองๆ ไม่มีหรือครับ มันค่อยขึ้นนอกขึ้นใจหน่อยหนึ่ง
 ๓. ผมเข้าใจดีแล้ว ถ้าฉ้อโกงเล็กน้อยจึงจะมีโทษ โกงให้เป็นการใหญ่ไม่เป็นไร
 ๔. เด็กคนนี่ดีเกินที่จะเป็นลูกผม ผมมันเลวทรามเกินที่จะเป็นพ่อเขา ผมทั้งรู้ความจริงด้วยตัวเอง
๙. นายล้าในฐานะที่เป็นหัวหน้าครอบครัว มีแม่สาวผู้เป็นภรรยา และมีล่อผู้เป็นบุตร

นายล้ามีพฤติกรรมที่น่าตำหนิมากที่สุดคือข้อใด

 ๑. ดื่มสุรา
 ๒. เล่นการพนัน
 ๓. ฉ้อราษฎร์บังหลวง
 ๔. ไม่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว

๑๐. ข้อใดแสดงความเห็นแก่ลูกตรงตามสาระของบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
๑. เงินนะฉันไม่เสียตายหรอก ฉันเสียตายชื่อเสียงและเสียความสุขของแม่ล่อมากกว่า
 ๒. ผมคิดว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องมาอยู่ใกล้ชิดลูกสาวผม เพื่อจะได้ช่วยเหลือกิจการงานในธุรกิจต่างๆ ตามเวลาอันควร
 ๓. หล่อนได้เขียนรูปพ่อของหล่อนขึ้นไว้ในใจ เป็นคนดีไม่มีที่ติ ผมไม่ต้องการจะลบรูปนั้นเสียเลย
 ๔. ขอรับ ผมจะตั้งใจทำมาหากินในทางอันชอบธรรมจริงๆ ที่เดียว ถ้าผมจะคิดโยกโย้ไปอย่างใดอย่างหนึ่งอีก ขออย่าให้ผมแล้วอาญาจักรเลย
๑๑. ข้อความใดปรากฏคุณค่าด้านสังคมเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งงานของไทย
๑. น้ำเหลืองๆ ไม่มีหรือครับ มันค่อยขึ้นอกขึ้นใจหน่อยหนึ่ง
 ๒. เจ้าคุณได้โปรดให้แหวนนี้แก่เขา บอกว่าเป็นของรับไหว้ของผม ส่งมาแทนตัว
 ๓. เป็นหน้าที่ที่จะต้องมาอยู่ใกล้ชิดลูกสาวผม เพื่อจะได้ช่วยเหลือกิจการงานในธุรกิจต่างๆ
 ๔. ผมจะได้ประพจน์ไม่ดี บกพร่องในหน้าที่บิดามาก แต่ต่อไปผมจะตั้งใจประพจน์ให้สมควร
๑๒. ข้อใดคือจุดประสงค์ที่แท้จริงที่นายล้ำมาพบแม่ล่อ
๑. อีกอย่างหนึ่งผมนึกว่าถ้ามีโอกาสจะได้พบแม่ล่อบ้าง
 ๒. ผมก็ไม่ได้เห็นหล่อน ตั้งแต่หล่อนอายุได้ ๒ ปีเศษเท่านั้น ผมอยากจะดูว่าเดี๋ยวนี้หล่อนจะเป็นยังไร
 ๓. ผมไม่ต้องการเงินของคุณ ผมจะพบกับลูกผม
 ๔. ผมไม่โงะเจ้าคุณ ถ้าให้ผมไปอยู่เสียกับลูกสาวผม เงินก็จะไม่เสียมาก
๑๓. ข้อใดคือแนวคิดสำคัญของบทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก
๑. ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ
 ๒. ไม่มีคำว่าสายเกินไปที่จะกลับตัวเป็นคนดี
 ๓. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
 ๔. ความรักของพ่อที่มีต่อลูก
๑๔. ข้อใดเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของวรรณกรรมประเภทบทละครพูด
๑. ฉากดีเด่น ตัวละครมีมากพอ
 ๒. เรื่องสนุก บทสนทนาคมคาย
 ๓. แฝงคติธรรมและข้อคิดสอนใจ
 ๔. เนื้อเรื่องเกี่ยวกับความรัก โศกเศร้ากินใจ บทเจรจาอ่อนหวาน
๑๕. “ดิฉันไม่รู้จักเลย เคยเห็นแค่รูปที่ในห้องคุณแม่ รูปร่างสูงๆ หน้าอกกว้างๆ ดิฉันช่างชอบหน้าเสียจริงๆ หน้าตาเป็นคนซื่อใจคอกว้างขวาง ถ้าใครบอกดิฉันว่าเป็นคนไม่ดี ดิฉันไม่ยอมเชื่อเป็นอันขาดเชียว”
- จากคำพูดดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าแม่ล่อเป็นคนอย่างไร
๑. ซื่อตรงจริงใจ
 ๒. เทิดทูนบูชาพ่อเป็นที่สุด
 ๓. มีความกตัญญูทุกเวที
 ๔. ตัดสินคนจากรูปลักษณ์ภายนอก

ตอนที่ ๒

๑. ให้นักเรียนค้นหาประโยคสนทนาจากเรื่องว่ามีคำหรือประโยคใด ที่เป็นการใช้ภาษาไทยในยุคสมัยรัชกาลที่ ๖ ซึ่งมีความแตกต่างจากปัจจุบัน พร้อมบอกความหมาย อย่างน้อย ๒ ประโยค

.....

.....

๒. จงบอกข้อคิดที่ได้รับจากบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก มาอย่างน้อย ๓ ข้อ

.....

.....

.....

